

ᠳᠠᠨᠲᠤᠨᠠᠨᠠᠨ

	1 წ.	6 თ.	3 თ.	1 თ.	
	მ.	მ.	ჟ.	თ.	ბ.
თბილისში.	5	2	50	1	25
თბილ. გარ.	6	3	—	2	—
საზღ. გარ.	10	5	—	3	50

2 0 6 5 5 4 6 0:

1) ვინ არიან ხალხის მეგობრები. 2) „ლამ-
პოს“ ჯანუშობა. 3) ახალი ამბები. 4) მუშათა
მოძრაობა. 5) დღეის ოქმი. 6) ხანავე გოდო-
რი. 7) დეპუტები.

№ 1

საშუალო 6 ივნისი 1906 წ. თბილისი

შინ არიან ხალხი შემოგზავნი
და აწვავთ?

ადამიანი არის მსო-
ლიოს კონსპექტი.
ანარხია არის კაცი-
გან შეგნებული ისტო-
რიული, ევოლუციო-
ური პროცესის მსო-
ლიოსი.

ამიტომ

ანარქია შეეფერება
კაცის ბუნებას და მის
მუდმივ ძიებას ნებისა
და ბედნიერების.

ანარხია ვრის იდეა-
ლი კაცური თავისუფ-
ლების — არხია კი ხვე-
დრი ბუნებაა ყველ-
მხეცების და სოციალუ-
რი უზრუნველყოფის.

ანარჩნა. მუდმივი სი
საფრთხოება. მუდმივი მშა
რეალური განვითარება, (მსოფ
ლით ს კინეტიკა) მუდმი
ვი მოძრაობა, ბრძოლ
და თავისუფლება.

ანარხია — თავისუფ
ლება — არის გაღწევე
ყველა საზოგადოებრი
ითხვევისა.

ბაღის ანაგები არიან: ისინი,
ვისაც მიაჩნ, რომ ყველა საუკუ-
ნის და ყველა ქვეყნის ისტორია
გვასწავლის ისეთ გავითილს, რომ-
ლითაც ეყო დროს და ქვეყნის
საღვთა ისტორია, ევოლუცია, გან-
ვითარება ან შეიძლება იწარმოვოს,
თუ არა ელიგიუალური, პიროვ-
ნული ძალს მხარებით: რომ მხო-
ლოდ და მხოლოდ ამ ძირითად,
სასწავლებლის პირვანდელ ელემენტ-
ში უნდა წინახსნა მამოძრავებელი
ძალა საგვადიდებრივი ცხოვრებისა,
ქალა რელიგიის თავის გარეშე წრე-
ში გადასწავლება ნებით გამოჩი-
ნებათ, ნქმედებათ, რომელიც არის
სპირიტუალური ან გარეცხვისა, რო-
ლიცელიც აის მონაწილეობის მიმდ-
ეშია საზოგადოებრივი განვითარების
ქსელილის შემცველ მოქმედ-
ებაში.

ბალოსმეგობრები ისინი, ვისაც
მოიხიზია წაშენებლობა პირიქების
საქონების შემდეგ კავშირი, საზოგადოებრივობა, რომელიც გამოდის
ელსტრუქტურის სივრცის ბუნების მნიშვნელობაა, შემდეგ ბრძოლა
საქონლების შორის, საზოგადოებათა
საქონლის ელდო გაბატონება ერთი
საქონლის მფლობელ და თავისუფა-

ლო კავშირების უსინდისოდ დამო-
ნება—სახელმწიფო და მისი მომხრე-
ებისა, თავისუფალი კავშირების,
საზოგადოებრივი ცხოვრების გარყე-
ნა და დაჩაღუნვა—წარმოშობა მჩაგვ-
რელ მთავრობისა....

ხალხის მეგობრებია ისინი, ვისაც
ამიტომ და ამის შემდეგ მიაჩნია
ბრძოლა დამონებულების და დაჩა-
გრულების მჩაგვრელთა და მთავრო-
ბის წინააღმდეგ—რევოლუცია....

ისინი ვინც იცის, რომ ისტორი-
აის დღემდე მუდმივი ბრძოლა არ-
ხის და ანარხიის შორის; ვინც
იცის, რომ საზოგადოების ორ
ბრძოლ ბანაიდ გაუყვას—ერთ
შხრით მართლები და მეორე შხრით
მართლები, ერთი შხრით თავისუ-
ფლება და მის ჰაბიბენი, მეორე
შხრით ბატონობა და თავისუფლები
მტრები—მოდევს ბრძოლა სამე-
დრო-სასიცოცხლო, ბრძოლა, რომელი
მეორეშიც სამართლის სასწრაფო გ-
ლიზება ხან აქვთ ხან იქით ან ვ-
ბოვნებათა, ან ჯგუფთა, ან ცერ-
წოდებულ კლასთა სასარგებლო-
რასაც სამართლიანობის, თავისუ-
ფლების შეფუთვება და გაქლევა მო-
დევს—გაქლევა სიმართლის, რომელიც
ლოც ლაღადებს აჯანყებულთა (რ-
რეგოლიუციის ტიტანთა მოუდრ-
კელი სულის წინაშე სოციალ-
შუბრის ძიებას, სოციალური რევ-
ლიუციის ქარ-ცეცხლით მონა-
ლას იმითის ვინც მტარავლობ-
მეყოლივლობის წუშებში ინათვლ-
და ინათვლობდა...

ხალხის მეგობრებია ისინი, ვის
სულთქვამენ, სცხოვრობენ მხოლოდ
განათავისუფლებელ ბრძოლისათვის,
სიტყვით და საქმით, გონებრივ
და ზნეობრივად.

ვის არიან ხალხის მეგობრები
ისინი, ვინც გამწმენდელ, განმათ-
სულებელ საზოგადოებრივ ქარ-
ლის შემდეგ თავისუფლებას ხედა-
რა მონობაში, არამედ საზოგადო-
სასაფუძვლო ელემენტების, მასა-
—პიროვნება, ინდივიდები—ად-
ანჯრ პიროვნებათა გახრდა, გა-
თარებაში, მის ინდივიდუალურ და-
თა ისეთ ხაზრებაში, რომლითაც
აწარმოებს თავისთვის, მაგრამ
და ამასთანავე ხელს შეუწყობს
თა ბედნიერებასაც, რომლითაც
აწარმოებს ნაკლები შრომის
ჯერ უმეტეს ნაყოფების მისაღწე-

რომლისთვის ის თვით თავისუფალი უძილებდოდა შვედ თავისუფალი კავშირში, საზოგადოებაში, რადგან ასეთი ურთიერთობა მას და თავისი უფალი კავშირის შორის იქნებოდა კავშირისთვის ისე, როგორც მისთვის ნაცლები ძალთა ხარჯით მეტი ნაყოფების მიღება; მაშინ, როდესაც იძულებით შესვლა პიროვნების კავშირში, არის მეტი ხარჯი ინდივიდუალური ძალების და ნაცლები ნაყოფის მიღება, როგორც პიროვნებისთვის, ისე კავშირისთვის, რადგან ზარალი ძალების მოხმარების პიროვნებისათვის, ზარალი იქნება კავშირისთვის—მოხმარებულ ძალების სავსეთი ჯამისათვის—სადღის ბოლომდე იქ ძალების გამოყენება. 2. შესაძლებელი ძალების მეტი ხარჯი.

ბაღის ამხანაგები არიან ისინი
გინჯ ადამიანები ცხოვრებას სწავ
დენ არა საქონლისადმი ყოველ გაყიდ
ვაში, არა იმყოფებიან წარმოებაში
არა სახელმწიფოებრივ წარმოებაში
არა სახელმწიფო მონოპოლიაში
არა დადებითი უშინდლო ოჯახ
გარეგანად გაშინდობაში, არა აზრ
ვნების დაუძლეობაში სიმდიდრ
გაძლეობებით, არა სინიღისის გა
ხელევაში ქიხის გახელვებით, არ
ამავი მიზნობით ნიქის, გინიღობა
გათახრობაში, არა მცირე წლო
ვანთა ნაშუსის აღხდაში, არა ცხ
ვრების წვრილმან კითხვებში ჩა
ლოში და გონების დანაშეცებაში
არა შურში, არაზნეობრივ სიმუ
ღლეში—ქედლომქედებაში, რო
ლოც შეესდგება მხოლოდ იმაში, რ
ღარბ-ღატაკ დაუბრუნებ მოწყალ
ბის საბრლოთ მესიღით იმის რაც
სეე წაართვის, არა სასამართლოებ
სადაც უდიდესი უსამართლობ
სწარმოებს, სადაც სამართალი ი
ნება და რიგდება მისსლობით,
იგბით, დრამებით, გირგად ქუ
სადაც სამართალი ღ თვით მოსამ
ლის სინიღისი, იცილება როგო
შეწვნილი, სადაც სამართლის
უწყეთის სასწორად საზარბ
ითვლება, სადაც ცხოვრებას
ფილით ასწავლიან, სადაც უს
რთლო და უკიცი მართლს და
სნიერს ასამართლებს, სადაც
ჯერ მკლელი ერთ-ჯერ მკელს
მართლებს, სადაც მკელს კლ
და ეუბნებიან, რომ მკელობა
ნაშაულობა, სადაც სამართ
რუენია, აროსკიბენ და მსო
სა საბოლოო არარბენ...

ისინი, ვინც ადამიანურ ცხოვრებას ხედავენ არა ისეთ საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, სადაც კანონი ნებადართულია ღირბე-ღატაკთა წელსწელა სიცილით და აკრძალულია ამათ მტარავლების სწრაფი სიცილი, სადაც კანონით ნებადართულია ათი-ათასობით და ასე-ათასობით ომში ახარებასობის ერთად დახოცვა და აკრძალულია ერთი ზეგირი ძაღლთა-პირის, კაცთა-შეშინის მოკლა, სადაც კანონი უთვალავ საპყრობილებში ათასობით ანბობს და ჰკლავს სიცილით საესესე ჰაზვლებს და ამ დროს აკრძალავს თავისუფლებისთვის თავისუფალ სიცილის, სადაც სიამოვნებისთვის, სარწმუნოებისთვის და მისთვის, სარწმუნოებისთვის, ერთი სიცილით სიამოვნებისთვის სიცილილი არა თუ წაიხრის, არამედ დაჯილდოვების, როსკობი კანონით და აკრძალავს ამავე კანონით თავისუფლების სიცილილი.....

ჩვენი მშენებლები არიან, ამა-
რისკენაა და მიმართული თანამედროვე-
მშენებლობა არა იქნება, სადაც კარგად
ცარცავენ და ჰკლავენ დერეფან-
ზე და ქარხნებში.
ცარცავენ და ჰკლავენ თუ სკოლა-
ში ან ავიახაზის თაბუნებში მრეწველ-
ბაში,
ცარცავენ და ჰკლავენ კლას-
დამტკიცებით, დაკემით,
ცარცავენ და ჰკლავენ მოტაც-
ების დროს,
ცარცავენ და ჰკლავენ გარზო-
ბაგორებით,
ცარცავენ და ჰკლავენ „პოლო-
გებით“,
ცარცავენ და ჰკლავენ ყაღბი ფე-
დებით,
ცარცავენ და ჰკლავენ გირაგობი-
თა ცარცავენ და ჰკლავენ ჯანმრთელობის
ცარცავენ და ჰკლავენ მოტაცებით
ცარცავენ და ჰკლავენ კარტ-
თამაშით,
ცარცავენ და ჰკლავენ ლატ-
რებით,
ცარცავენ და ჰკლავენ მეცხეზნობი-
თა ცარცავენ რეკით,
ცარცავენ და ჰკლავენ საარენდო გადასახადით
ცარცავენ ქაჩით,
ცარცავენ მრეწველობაში,
ცარცავენ მეშვის გონებრივი
სკოლაში, შემდეგ სპეციალიზ-
მანქანურ წარმოებაში, შემდეგ პრ-
სის საშუალებით,
ცარცავენ ამავე მეშვის ფიზი-
რად ჰარხანებში.
ცარცავენ მეშვის ზნეობრივ
ქველმოქმედებით, ლეონანაში,
როს კიბოებში, არჩენებში,

სინათლო „ლაშქრის“ გარეგანი ჯანსაღი

ნათელი პროპაგანდა

მთავრობის, სახელმწიფოებრივობის, დისკიპლინის, უაღრესად სათნოებრივ, როსკოპი კანონის, ბურჟუაზიის კოლონის, მარქსიზმის, სოციალ-დემოკრატიული კლასის, კენტრალისტიკის, ცენტრალისტური კრეტიზმის, სოციალ-დემოკრატიული კლასის, ბურჟუაზიული სოციალ-დემოკრატიის პარტიის ორგანოს „ლაშქრის“.

არ უპირის,

და უპირის,

1. რომ ზოგ „პარტიების“ სასარგებლოდ ბურჟუაზია ნებაყოფლობით არ იხდის და არ იმეტებს გროშ-კაპიკს, მაშინ როდესაც გრძნობს რა ბურჟუაზია თავის სულიერ, ზნეობრივ და ნივთიერ ნათესაობას სოციალ-დემოკრატიულ პარტიასთან, ძლიერ სიამოვნებით და სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის გავლენა-ავტორიტეტით მომართული, დახმარებას უწყებს თავის მოქმედებად ნათესავ და სახელმწიფოებრივობის მოტრფიალე სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას.

არ უპირის,

და უპირის,

რომ სოციალ-დემოკრატიული მიუხედავად თავისი სიბერე-დახვეწილობისა, ძლიერ ნამდვილი სოციალისტებისა, რომლებიც მართლა, რომ ჩამოთვლებიან დრომლებიც ან გამოდიან სოც.-დემოკრატიულიდან, რომელმაც პროპაგანდის, ინტერნაციონალ-შესვლით დაიწყო და გააგრძელა პროგნოზი მინიმუმით, პარტიული კრეტიზმით და ევოლიუციონური „სკოპეობით“, რომელიც მათ უწიხ სოციალისტური ევონათ და წვრილ ბურჟუაზიის პარტიად და მსხვილების დაძვრულად გადაიქცა, რომელმაც გლობა, უზამსი, მაგრამ მიხს საღღერძელოთი დაიწყო და გახსენებით კი გაათავა, რომელმაც თავის პარტიულ ორგანოში აღიარა, რომ სოც.-დემოკრატიული პარტიაში შედიან წევრებათ უთვალავი რიცხვი ბურჟუაზიის, რომლებიც სოც.-დემოკრატიული პარტიის სასარგებლოდ, სასიამოვნო და თავიანთ ღიბების საინტერესოთ, სიამოვნებით იხდიან მუშის კისრიდან აღებულ და მუშისევე ოფლით დაფერილ ფულებს; არ უყვით, რომ სოც.-დემოკრატიულ პარტიის „პროტესტ“ ბურჟუაზიულ კლასს მიანიხა ძხოლოდ სოც.-დემოკრატიის ავტორიტეტი, გვლენა (იხილე „ლაშქ.“ № 28), ძხოლოდ ს.დ. პარტიის სცემს პარტიეს, სოც.-დემოკრატიების დეპუტატს აძლევს ყენქს, სოც.-დემოკრატიის არჩენის, ასახრდოქსს და მამასდაძე რომელიც სოც.-დემოკრატიის ქრთვულა ქმარა, რომლის ცოლი, როსკიპი ფულისთვის, საოწრევრო ყენქებისთვის სოც.-დემოკრატიული პარტია არის;

არ უპირის,

და უპირის,

3. რომ სოც.-დემოკრატიის შემოსავლი ბლომად აქვს, ე. ი. საარსებო სახსარი საკუთარი წყაროებიდან ძლიან ბლომად აქვს.

არ უპირის,

და უპირის,

4. რომ „თითქმის არავის სურვილი არ აქვს“ (ეწვეთ რაღა პრამაგანდას, გვიცარათ ხელს! ეცადეთ იქნება ხელიც და კისერიც მოიტეხოთ), რომ ხსენებულ „პარტიებს“, „ჯგუფებს“, ე. ი. ნამდვილ სოციალისტურ ჯგუფს „ნივთიერი დახმარება აღმოუჩინოს“ და სოციალ-დემოკრატიის კი დიდი სიამოვნებით, სურვილით ეხმარებოდნ მთავრობა, ბურჟუაზია და რეაქცია;

არ უპირის,

და უპირის,

5. რომ იქ სადაც მოქმედება უნდა სოციალ-დემოკრატია მათხოვრობს, სადაც უფლებებისთვის ბრძოლა არის საჭირო იქ ვაპრობენ, სადაც ადამიანური ღირსების სახელით უნდა მოითხოვონ და თავის ხელით მოიპოვონ იქ „პროშენის“ სჯობნა;

არ უპირის,

და უპირის,

6. რომ მრავალი ჯიბე სქელა ზიგება „შეგე იხდაან განსაზღვრულ ფულს“ სოც.-დემოკრატიულ პარტიის სასარგებლოდ; მათ მხოლოდ ეს ზარტა სწამთ, მხოლოდ მას მოქმედებას ცნობენ სასარგებლოდ და ამიტომაც მხოლოდ ამ ზარტაის დახმარება მაინადა საჭარად.

არ უპირის,

და უპირის,

7. რომ ანარ.-კომუნისტები, თუმცა არ არიან ზურგ გამაგრებული პოლიციით, სოციალდემოკრატიული ჯანდაბრებით, მთავრობით, რეაქციით, თუმცაღა ტყუილობენ, რომ ეს და ეს პირი სოც.-დემოკრატიის სასარგებლოდ იხდის ფულს, მაგრამ მაინც საკმაო სოციალ-დემოკრატიულ ბურჟუასთან ახსენათ სიტყვა ანარქია, რომ ღიპანს „კვანჩის ქარი“ დაემართოს და მიუხედავად სოციალ-დემოკრატიულ „კოკარდისა“ ცხიბე-ცხელეზამ შეიკაროს.

არ უპირის,

და უპირის,

8. რომ ჩვენ, მიუხედავად იმი-სა, რომ ჩვენი საკუთარი პოლიცია არა გვყავს მათსავით და მათ პროტექციისავით და არ გვფარავს, არ გვინდა გვეფაროდეს მათი მოკავშირე მთავრობის ჯაშუშების-ტერორი (გაიხსენეთ ქუთაისის მრუკ-ლამაცია სადაც სოც.-დემოკრ. ხალხის თვალში რეკომენდაციას უწყებდა მთავრობის პოლიციას), მაინც არ გვეშინია სოც.-დემოკრატიის „გულადებისა“, რომლებიც თუ გვეწყვიტენ, გულსაც დასტოვებენ—ტვინსაც.

3. რომ ჩვენ სისავალი გრიკავერებით გვაქვს ე. ი. „სარა. მ. რ. ბო სახსარი საკუთარი წყაროებიდან გავლენა მოგვექმნე“
4. რომ ჩვენ გვაქვს არაგვერითარი სურვილი ბურჟუაზიისა მთავრობის და რეაქციის სასარგებლოდ, სასიამოვნო მოვიტყდეთ, გვესურს, რომ მათის ჩვენ ისე სურველი, ლეგალი და სასიამოვნო პარტია ვიყო როგორც სოციალ-დემოკრატია ის;
5. რომ თხოვნის ავიერ სიტყვით „მოთხოვნას“ ვხმართ, რომ პარტიულ-დემოკრატიულ მოთხოვნებს მაგიტომ რეველიუციონერები ვართ, რაც „პროშენი“ ჩვენს მონურ-სოციალ-დემოკრატიულ სიტყვაშია არ სწამთ, რადგან ნამდვილ სოციალისმთ და თათა მტრად მი-აჩნიათ.
6. რომ ჯიბე სქელ და სინიკას თხელი პირები უყვე იხდიან გ-ს სახლერულ ფულს ანარ.-კომუნ-ტების სასარგებლოდ რომ ჯ-ს სქელს და სინიკას და ჯ-ს ანარქ-ქია არ სწამთ, რადგან ნამდვილ სოციალისმთ და თათა მტრად მი-აჩნიათ.
7. რომ ყველა ამის შემდეგ ანარქისტებს, მიუხედავად იმისა, რომ ბურჟუაზია ჩაწერიდა სცად-დემოკრატიულ ზარტაში, რომელიც ბურჟუაზიის ქონებას, მეურნეობას იცავს, როგორც მისი ნამდვილი ცოლი, ორივე სოციალ-დემოკრატიც და მისი „პროტესტს“ ბურჟუაზი-ბურჟუებად მიანიხა და რომლებსაც ჩვენ არაფერს არ ვთხოვ, არ ვე-უბნებით გვიწამე ჩვენო, არამედ თქვენ ორივეს გებრძვირ რადგან ორივე ერთი მეორეზე უარესი ბრძანდებით, ორივე კატოლიკისის, ცენტრალიზმის, პოლიციის, დისკიპლინის და სახელმწიფოს მტრულ-ალე ბრძანდებით—ორივე უხამსი რამე ბრძანდებით;
8. რომ სოც.-დემოკრატია პროტექცია მასხრად ავიგდეთ ც-ტრუთვით წოდებული პროტექტორობა შეველანძღეთ, რომ სოც.-დემოკრატია და ბურჟუაზია ერთგვარ გვიყვარს და მიგვაჩნია;

არ უპიჩს

9. რომ კლდეებს და სხვა ბურ-
ეუზიულ პარტიებს თვით სოც.-
დემოკრატიულ არდნის, „ლამპრის“
ჩქმიტ გაუზარდათ გულწრფელად
სოც.-დემოკრატების საარჩევნო გა-
სარჯვება, რომ მთავრობის ორგანოს
დაცეს, სიმოვნებით თავბრუ დაესხა
სოც.-დემოკრატიის გამარჯვებით.

არ უპიჩს

10. რომ სოც.-დემოკრატია არ ხე-
დავს ნივთიერ მცარცელობას და
აღმართისხეულის უმსგავსო მცარ-
ცელობაში კაპიტალისტების მიერ,
რომლებზე მათ პარტიაში ჩაწერილან
იმში, რომ ეს კაპიტალისტები ისე,
როგორ შრომის სხვა წარმომადე-
სებებს და გლეჯენ მრავალი სა-
უკუნოის განმავლობაში მეტი-
შრომის მეტი ღირებულობის ჩა-
ჯიბებით არ უფერის აგრეთვე, რომ
არ ხელს მათი უმსგავსო მცარ-
ცელობის თავის ისეთ მისწრაფებაში,
რომლიც ყველა ბურჟუაზიის კერძო
საქარაივო კანტარები, ბიუროები,
კასები, ბანკები და სხვა გააერთიან-
ნონ, ქაქნან ერთი სახელმწიფო
ბანკი, ერთი სახელმწიფო ბიურო,
ერთი ახელმწიფო კანტორა, ერთი
საყოფთაო მკვლევრობა, ერთი
საყოფთაო კაპიტალისტი, სახელ-
მწიფო სახელმწიფო, რომლის შრო-
მობზე იქნებინა იგივე ბურჟუაზია,
რომლის მოურავებით უსათუოდ
იქნებინა ეხლა დაყოფილი და ერთი
მეორეს მოქიშე ბურჟუაზია და მა-
შინა გაერთიანებული და შეთანხ-
მებული ხალხის საყოფთაო სახელ-
მწიფო, სახელმწიფო, რომლის
მთავრობა, აღმასრულებელ ორგა-
ნო, ჯამუშებთან და ეთანადობათ
ქცებიან სოც.-დემოკრატები;

არ უპიჩს

11. რომ სოც.-დემოკრატია ჩვენში
მცალი წლების განმავლობაში
იკავდა და ცარცავს ხალხს; და
ხალხს? არა იმდენად ბურჟუა-
ზია, რადგან რაც არ მიიღოს ბურ-
ჟუაზიისაგან, მინც კოტა იქნება იმ
სახურთან შედარებით, რომელსაც
ბურჟუაზიის უწევს, არამედ სოც.-
დემოკრატია ცარცავდა და ცარც-
ავს კოველგან და კოველთის პრო-
ეტარიატს, წერილ გლეხობას; იგი-
ათი რითა? რით და ისეთი უგვანი
ბიუროკრატიული ბურჟუაზია, რომ
სოც. გონებრივი ცარცავა ჰქვია—
ოლტერარიატის მაქნების დასაბი-
ნათ, სოციალისტურ იდეას გაცარც-
ავს, სოციალისტის „მოდლოვით“; არ
იცის, რომ არ დაჯერდა ამას
ჩვენში უფრო დაბალი ხარი-
ს სარცელობით ისახლო სოც.-
დემოკრატიულ პარტიამ თავისი სო-
ციალისტის „პოდლოვისტის“ თავი:
მოიხიბნენ წელიწადი ახლდებიან
ელსაქარაივოში ხალხს ფულს
რადს შესაძენად, მაგრამ იარაღი
არად ჩანა, არ რად შეიძენდა
მალ, როდესაც სულ მშვიდო-
ბა ემონსტრაციაზე, მშვიდობიან

და უპიჩს

9. რომ ჩვენ პოლიციაზე და ბურ-
ეუზიზე უფრო გვეზიზდება სოც.-
დემოკრატიის იესუიტთა ორდენი,
იმიტომ, რომ ჩვენთვის პოლიცია
და ბურჟუაზია იმით არიან ასეთი,
რომ პირდაპირ, დაუფარავად ჩადი-
ან თავიანთ საძაგლობას, მაშინ რო-
დესაც სოც.-დემოკრატია მით არის
ჩვენთვის მათზე უფრო სახიზლარი,
რომ თავიანთ საძაგლობას სოცია-
ლისტის სახელით ფარავს;

და უპიჩს

10. რომ ანარქისტ-კომუნისტებმა
„საქმეზე, მოქმედების მხრივ მხო-
ლოდ ძალადობით და მცარცელო-
ბით გააცნეს თავი საზოგადოებას“,
იმით რომ ანარქისტები ბურჟუაზიის
უყურებენ, როგორც მცარცელებს,
რომლებიც მეტ ფასის, მეტ-ღირე-
ბულების საშვალებით მთელი საუ-
კუნოების განმავლობაში ცარცვენ,
აწამებენ და ამცირებენ პროლეტა-
რიატს და წერილ გლეხობას ქარბ-
ნებში, ფაბრიკებში, საფაქროებში,
ასე უყურებენ ბურჟუაზიას, რომ-
ლის ექსპროპრიაცია საზოგადოებრი-
ვობისთვის არა თუ არ არის მცარ-
ცელობა, არამედ სოციალისტური
მოქმედება;

და უპიჩს

11. რომ ჩვენ ვემტერებთ ბურ-
ეუზიას და ყველა მის მოყვარებებს,
სხვათა შორის სოც.-დემოკრატისაც;
რომ ჩვენ გვინდა გადავახდოთ, სამა-
გიერო უსიბო ბურჟუაზიულ კლასს,
ვებრძოლოთ მას საზოგადოებრივო-
ბისთვის, პროლეტარიატის და გლე-
ხობის განმთავისუფლებელ ბრძოლის
გასაძლიერებლად, არ ექცევიით ისე,
როგორც სოც.-დემოკრატიული პარ-
ტია, რომელიც ხელს აფარებს მცარ-
ცეულ ბურჟუაზიას, იცავს მას პრო-
ლეტარიატის და გლეხობის შუროს
მიტებისაგან; რომ ჩვენ გვინდა გაცარ-
ცეულ გაყვლეფილებს დავებაროთ
ნაცარცვის დამრუნებაში, იმოდენათ
რამოდენათაც ამას ეყოფა ჩვენი ძა-
ლა; არ გვინდა ისედაც გაყვლეფილ
კლასების ცარიელ ჯიბით ვისარ-
გებოთ, როგორც ამას სოც.-დე-
მოკრატიული პარტია შერბნა; არ
გვინდა ხალხში, რომელიც თავის
ოფლით ცხოვრობს სოც.-დემოკრა-
ტებივით მოვარგოვოდ 24000 მანეთი
და ფუტათ, რომ ქაში გადმოიღეთ

სოციაზე—შეიძლება სამო-
მეზე ქადაგებდა; არ უ-
მსაყულო სოფლის გლე-
ხობის სახელით, ამ
ის და ხალხის მოღალა-
ტის უკიდეს ზოგს ფარდაგი,
ზოგს გოკი და ზოგს
„კაქაქანა“; არ უ-
ვირთავთ თავითან სოც.-დემოკრა-
ტიის სახელით მუშაობენ
სოფლის მუშაკი გლეხობის დასარ-
ბევად, რომ „შაურიანი ბერ-
ლენის“ მსგავსად; არ უყვით, რო-
დესაც სოც.-დემოკრატიულმა
პარტიამ „არცა მთელი შორა-
ნის მარა“, მთელი 25000 კომლი,
რომლებსაც გადახდევინეს 201000
მანეთი, ყველას საერთოდ და თვე-
თეულ ლატა გლეხის კომლს 10—
15 მანეთი; იქნება ეს საწყალი, გა-
ტყავებული გლეხები ბურჟუაზიის ივე-
ნენ სოც.-დემოკრატების თვალში
და თბილისის ღიბიანები კი პრო-
ლეტარები; არ უყვით, რომ ქა-
თურაში 50000 მანეთი მოიტა-
ცეს ერთხელ, და მეორეჯერ 10000
მან. და სხვა, რომლებიც ბურჟუებს
კი არა ისეთებს, როგორც სოც.-
დემოკრატიულ პარტიაში არიან,
არამედ საწყალ, დაბნელებულ სოფ-
ლის გლეხებს გადახდევინეს; არ უ-
ვირთ, რომ გურიაში, ქუთაისში და
სხვაგან ჯამუშებმა, რომლებიც ასე-
თად იყვნენ აღიარებული სოც.-დე-
მოკრატიული პარტიის მიერ, იყიდეს სოც.-
დემოკრატიული პარტიის მფარვე-
ლობა და „ლიბლომი“ სანდო პირე-
ბისა ფულით; არ უყვით, რომ სოც.-
დემოკრატიულ პარტიამ გლეხობაში
მოგროვებული ფული, 24000 მა-
ნეთი ჩაიდეს ქაში გასაცემლად
„ადესის“ ღვინოსავით და მათი სი-
ტყუით თავგებს შეაქამეს; არ უყვით
პოლიტიკურ ეულიკებს, ლიდერებს
სოციალ-დემოკრატიისა, რომ გუ-
რიაში მოგროვებული ფული კარტში
გაფლანგეს, ზოგი ბანკაროს მთაზე
და ზოგი სტეგან; ხალხს კი ეუბნე-
დენ, რომ ის იარაღი, რომელიც
ფინლიანდის ნაპირებზე დაღუბულ
გემთან ერთად დაიკარგა ის ჩვენი იუო-
ვო; არ უყვით სოც.-დემოკრატი-
ულ უგვას, უსინდისო, პოლიტი-
კურად გაროკიპებულ მეთაურებს,
რომ მათ მიმდინარე რევოლუციის
ღრმს ქუთაისში და საზოგადოთ
იმერეთში პროვოკატორობა ჩაიდი-
ნეს; არ უყვით მათივე მოქმედება,
რომლითაც მოინდომეს ვითომ
ბრძოლა ძველი ფათასირებული რე-
ჟიმის წინააღმდეგ და ახალი გარყ-
ვნილი რეჟიმის დასაწყარებლად, მა-
გრამ როდესაც დაინახეს, რომ მო-
წინააღმდეგე ჯირკი არ იყო და რე-
ჟიმის დაღდა, მაშინ გაიხანზლენ
სოროებში, გასცეს ბრძანება მებრ-
ძოლ რაზმებზე, იარაღი დაეყარათ;
ნუ თუ მოსალოდნელი იყო, რომ
მტერი, რომელსაც ომი გამოუცხა-
დეს, არ ეცდებოდა თავის დაცვას,
ნუ თუ მთელმა პარტიამ იმით, რომ
ჯერ ბრძოლა იქადაგა და გამოიწვია,
შემდეგ უღალატა ხალხს, დაყარა
იარაღი, მიუშვა უბრძოლველად რე-
ჟიმის მხეცი უიარაღო ხალხზე-
ნუ თუ ამით სოც.-დემოკრატიულმა პარ-
ტიამ პროვოკატორობა არ გასწია?
ღიბს! სოც.-დემოკრატიული პარ-
ტია პროვოკატორი და რეაქციონე-
რია რევოლუციის ღრმს, ამ გვი-
რია რევოლუციამდე და პროვოკა-
ტორია დღესაც.

ჩასაცემლად და ნამდვილად კი
სოციალ-დემოკრატიულად უყლინ-
წით, ისე როგორც ეს სოც.-დემო-
კრატიულმა პარტიამ ჰქმნა; არ გვინ-
და, თუ ბრძოლა გამოიწვით და
მტრის ძალა დაეცა, რომ უკან
დავიწიოთ, ხალხი მივატოვოთ რეაქ-
ციის ვეშაპის პირში, არამედ გვინდა,
რომ პასუხი გავცეთ ჩვენი საქი-
ვლით გამოწვეულ შედეგებას; ან
ჩვენ და უღანაშულო ხალხს კი
ავაცილოთ ჩვენი მოქმედებისთვის პა-
სუხის გება; არ გვინდა ვიყოთ ბურჟუა-
ზიის ცოლი, როსკი რაღაც სა-
არჩევნო კენჭების გულობისთვის და
საწევრო ფულისათვის, პოლიციელე-
ბის ახანაგი, რაღაც ლეგარო-რისი-
თვის, კანონიერებისათვის როგორც
თენი სურს სოციალ-დემოკრატიის.

არ გვინდა ვიყოთ მარქსისმის გო-
ნარაგო კასტრატო ან გეწით ისეთ
განხილვად „ყოფილი“—ს, როგორც
მარქსისმისა.

არ გვინდა ვიყოთ ისეთი როგორც
განხილვად კასტრატო, „სეზაფიკი“;
როგორც სოც.-დემოკრატიული პარტია,
არ გვინდა სოციალ-დემოკრატიულ
პარტიასავით ვიყოთ მორგებულე მო-
გროვების სახელმწიფოებრივობის, დას-
რებადის, კასტრატო სოციალისტის, რო-
სკი კანხის, ბურჟუაზიის ცოლის
მარქსისმის ექსპოზიურა ღრმის,
ლიტერატურული ქუდობის, მარქსის
ცოლის მარქსისმის (გახილვად ბა-
ტენინზე და გერცენზე მარქსის აზ-
რი), ცენტრალის-სახელმწიფოებრი-
ვობის, ბურჟუატი-პარტიული
კრეტინისმის მორგებულე, ბურჟუა-
ზიის კარკინიკის თბიკეტი, რადურ
ზოლიტაის ეულიტაის სეზაფიკი,
სოციალისტური თავისუფლების იდეალის
გამრცეკვლა და დამახანებულა, სო-
ციალისტის „ზოლიტისტი“ და უკი-
ნასეკვლად მარქსისმის ფადალიკეტი-
რა, გონებრივი „ყოფილი“—უბი
და რეალიკეტიანურა კასტრატოა.
„სეზაფიკი“, არ გვინდა ვიყოთ ამ
გვარა, რადგან ექვსა ესენი სოცია-
ლ-დემოკრატიის კანქმარებელ ბურ-
ჟას შეადგენენ—ამ გვარა სოციალ-დე-
მოკრატია არამდია.

ახალი აგავი

2 ივნისს თბილისიდან პეტერ-ბურგს გაემგზავრა სახელმწიფო სა-თათბიროს კავასიელი წევრები: ბ. ჟორდანი, ის. რამიშვილი, ჯაფარიძე და წერეთელი. ყველა ესე-ნი სოციალ-დემოკრატიის პარტიას ეკუთვნის.

3 ივნისს გაემგზავრა პეტერბურგს სახელმწიფო სათათბიროს დეპუტა-ტი ბ. ბარათაშვილი, ფედერალის-ტებისაგან წამოყენებული როგორც პირველებს ისე უკანასკნელს ბევრ-რი ხალხი გაჰყვა სადგურზე. ხალხი წარმომადგენლებს გაცილებს დროს უყვიროდა: „ამნისტია!“ „ამნისტია!“ „და“ „თავისუფლება“

— მიენის არტისტიულ საზოგა-დობის დარბაზში წაიკითხა მეორე ლექცია კროფესორმა მარმა ქალა-ქი ანის ნანგრევებში ნახული ნივ-თების შესახებ. აღმოჩენილ ნივ-თებს პროფესორი აჩვენებდა დამს-წერ საზოგადოებას ბუნდოვანი სუ-რათების საშუალებით.

— როგორც გაზეთებმა გადმოგვცეს თბილისში დაარსებული უსაქმოდ დარჩენილების ბიურო, ბიურო კიდევ შესდგომა უმუშაოდ დარჩენილ-ების სიის შედგენას და ამ ორ დღე-ში კიდევ დაამთავრებს ამ საქმეს: შემდეგ კი ჯერ ქალაქის საერთო გადაწერას შეუდგებიან, მერმე სხვა საქმეებს.

— თბილისის ქალაქის თავს ბ. ჩერქეზიშვილს ქალაქის საბჭოსაგან გადადებული 140 ათასი მანეთის სესხზე უკვე მოულოდარაკებია აზოვ-სკი-დონსკი ბანკთან და პასუხს ამ დღეებში ელიან. სესხი 8% უნდა იქნეს.

— მეტეხის ციხიდან უკვე გამო-უშვეს ის პირნი, რომელიც ამას წი-ნით, ელვის რედაქციაში შეიპყრეს და რომელთაც ავღბარში აღმოჩე-ნილ ბომბის საწყობის მოწყობაში ბრალსა სდებენ.

— გენერალ-გუბერნატორის გან-კარგულებით 2 ივნისს დახურეს ყო-ველ-დღიური გაზეთი „დევიატი ვალ“.

დახურეს აგრეთვე გაზეთი „ტიფ-ლისკი ვესტნიკი“.

— გამოვიდა ახალი გაზეთები: „ტიფლისკი კურიერი და „ხოდიტე სეიტე“ პირველი ბ. ტიგრანოვის რედაქტორობით, მეორე კი ელჩანი-ნოვის.

— 4 ივნისს მთელს ქალაქში ჩხრეკდნენ სახლებს, შეიპყრეს რამო-დენივე კაცი. უმთავრესათ უპასპო-რტოებს ეძებდნენ.

მუშათა მოძრაობა.

შეჯიბრება.

ანტიმილიტარიზმი. — შეჯიბრებას ანტიმილიტარიზტება მუშათა მქმნათ, ამ სათაურით 112 ამხანაგმა გამო-უშვეს პროკლამაცია მილიტარიზმის წინააღმდეგ, საპასუხოდ იმ დღე-ნილებსა, რომელიც ესლახნ ფედე-რალურმა საბჭომ გამოსცა შესახებ ანტიმილიტარიზტული პროპაგანდი-სა. ამ პროკლამაციაში ნათქვამია, რომ „სამხედრო გაფიცვა იმ გვა-რადვე საჭირო ხდება, როგორც ეკო-ნომიური გაფიცვა. მანამ სანამ ჩვენ განვაგრძობთ მუშაობას, პატრონები არ მოგვისმენენ ჩვენ მოთხოვნებს; მინამდისინ განვაგრძობთ ყაზარბებში გამოცხადებას, იარაღის აყრის და მშვიდობის საქმე ვერაფერს ვერ მი-აღწევს. ამას გარედ სასაცილოა ბრძოლა ისეთი რამის წინააღმდეგ, რომელშიდაც მონაწილეობას ვიღებთ ილიდ მსხვერპლის საფასურით“.

„მუშებო,

„ამ მოსაზრებით, ქვემოთ ხელის მომწერი, შეეცადებას ანტიმილიტა-რისტება ეფესადება ზანდს საშუალო მთავრობას, რომელიც კამისცა კონ-სიტუტაში და თანხმობას უარის თქმაში ყოველ გვარ სამხედრო მო-ჩილებსაზე“.

ისპანია.

სოფ.-დემოკრატიული პარტიის ლა-დერი პსხლ იგდესიას წესსაყრდს და-მეგველს რადიში, — გრაფმა რომანო-ნესმა „კეთილ ინება და მიიღო“ „მატენის“ კორესპონდენტი, რომელსაც გაუზიარა თავისი აზრები წარსულ 1 მაისობის შესახებ.

ამ თურნალისტის სიტყვით, „მი-ნისტრი ენდობა სოციალისტურ (?) პარტიას და მის მეთაურს პაბლო იგლესიას, რომელიც წესიერების კა-ცია“....

„შეიძლება საშიში ყოფილიყოს, თუ მხედველობაში მივიღებთ მიმბა-ძველობას, რომლითაც ისპანია ითვი-სებს საფრანგეთში დაწყებულ მო-ძრაობას და ცხელი დღე გათენებუ-ლიყო. ამ მხრით არაფერია საშიში. სოციალისტური(?) იგულისხმე სოც.-დემოკრატიულ) პარტია ევოლიუ-ციის მომხრეა. ის საუკეთესო მცე-ლია წესიერების“.

ნეტავი თუ კომენტარია ამის შემ-დგე საჭიროა?

ღაილის ომში.

1906 წ. 26 მაისს ოფიციალური წარმომადგენლებმა გაზეთი „ხმის“ რედაქტორისა, შალვა გოგელიასი, რომელმაც ერთ-ერთი რედაქტორთა-განი გაზ. „ლაშარისა“ გამოიწვია დუელში იმ სტატიისათვის, რომ-

მელიც ამ უკანასკნელ გაზეთის № 28-ში იყო მოთავსებული, შეერ-თებულ სხდომაზე უკანასკნელი გა-გაზეთის წარმომადგენლებთან ერ-თად მივედით შემდეგ დასკვნადი; დუელი უნდა ჩაითვალოს გათავი-ბულათ, რადგან ბ.ბ. რედაქ. „ლაშ-არისა“ არ მიიღეს იგი იმიტომ, რომ ისინი პრინციპილურად წი-ნააღმდეგი არიან გაიღენ დუელში რევოლუციონურ პარტიის წარ-მომადგენლების წინააღმდეგ.

ბატ. გოგელიას წარმომადგენლე-ბი: დ. ჯაფარიძე და ზ. მაჩაბელი.

„ლაშარის წარმომადგენლები: დ. ნათაძე და კ. თაყაიტილაძე.

ყველა ზემოდ თქმულს ჩვენ წარ-მომადგენლები გოგელიას მხრით მი-ეუმადებთ იმას რომ არ ვთვლით ბ. გოგელიას დაკმაყოფილებულად და ვუტოვებთ მას მოქმედების თავისუ-ფლებას ამ შემთხვევაში.

ბ. გოგელიას წარმომადგენლები: დ. ჯაფარიძე და ზ. მაჩაბელი.

P. S. რევოლუტია დუელია მტარავალ-მყვლდელთა და პროლე-ტარიატის შორის.

მე და ჩემ გაბედულ ამხანაგებს სოციალ-დემოკრატია მიგვანია ბუ-რჟუაზიულ პარტიად ანტი-რევო-ლუციონურ პარტიად. ამიტომ დუელი ჩვენ და სოციალ-დემო-კრატის შორის კი არ გათავი-ბულა, როგორც ეს ლაშარის გონე-ბივ და რევოლუციონურ კასტრა-ტებს ჰგონიათ, არამედ მხოლოდ ეხლა იწყება, დღეს თუ არა, ხვალ მაინც ჩვენი და სოც.-დემოკრატიის შორის, რომლის შედეგი ერთი და ერთის საშუალოთ დანგრევა და სი-კვდილი იქნება.

შალვა გოგელია.

სანაგზო მოღოი

„როგორც რუსეთის გაზეთები გადმოგვცემენ, ამ ბოლო დროს რუ-სეთშია ექა-იქ ანარქისტები გამ-რავლებულან, რაც. ამით აისისება, რომ მრავალი მუშაი უღუქმა-პუროდ დარჩენ და თან ბევრა მათგანი ჯერ კიდევ ნაკლება შეგნებულა. რუსეთის ანარქისტებმაც, თანხმად თაყანათა ტაქტიკისა, ძალმომრეობით და მკა-ცველობით ისახელეს თავი“ (ლაშ-პარი № 34).

დეკაუზი

(პეტერბურგის დეკემბრის სააგენტო).

გელმსტრუი. ბელოსტოკის მახ-რამი გამოაცხადეს სამხედრო დროის წესები.

პაბარაზუზი.

პაბარაზუზი. პაბარაზუზი მომსდ-ცხადება ბელოსტოკში მომსდ-არეულობაზე: „1 ივნისს საათ-პირველზე ბელოსტოკში პარტი-ლიდერის პროკესიაში რიგოლ-რი ესროლეს, რისგანაც დაშავდნ-რამდენიმე კაცი და მოკლულ იქ-ნენ სამი ქალი და ორ ბავშვი-ამავე დღეს კათოლიკეთ პროც-სიას ტიკოცის ქოჩაზე ესროლ-რამდენიმე, მაგრამ ზიან არაი-სათვის მოუტანია. პაბარაზუზი ისროლეს ორი ბომბა, არ ბომბებ-ვინმე დაუზიანებია. ამის შემდეგ ქალ-ქში შეიქნა არეულობა, რომელი-მთელ დღეს გაძლიდა. ბევრან მოხ-შეტარება ურიგბსა და ქრისტიანე-შორის. ხალხმა დაანგრია ურიგბ-დუქანები. გამოწვეულ იქნაჯარბი-მაგრამ ჯარბის ესროდენ ბჭრბ-დან, სახურაყებიდან და ბებიდან იური-ჯარმა იარაღით უბასუხა ბოქ-მის სა-გას და საღამოსთვის უკვე ვიღოსეცტა-ბიანობა დაამყარეს. მეორე ღის მოწერ-ივნისს ხელ ახლა მოუხდათ შეკ-ვება ურიგბსა და ქრისტიანი. პა ამხანა-ლიციის მართელობას ისოლ-გავრ-რევოლუტორი, მაგრამ არაივნ-შავ-ბულა ამ დღეს როგორც წილ-თაქ ჯარბის ესროდენ რევოლრბს-განადგურება ურიგბის დუქბ-შესწყვიტეს. მყუდროება მყარბა-დახოცილების რიცხვი არაა ბოც-ლდული.

პაბარაზუზი.

პაბარაზუზი. შინაგან საკო-მინისტრეთა საბჭოს წევრი ფი-გაგაზენეს ბელოსტოკში, იქ მო-რი ამბების გამოსაკვლევათ.

— ბევრი მეტურეები გაიფიც-დღეს პურის დუქანები დაკეტილ-

— ოცამდე სახელმწიფო სათა-როს წევრი გაიმგზავრენ თავი-მხარებში გლეხთა არეულობის-სამშვიდებლათ. იმათ უნდათ ა-სნან ხალხს, რომ არეულობის გ-უსარგებლოა მიწის და თავისუფლ-ბის ცდა. მათ უნდა შეაჩერონ ხა-ხი მინამ აგრარულ საკითხს გა-წყვეტს სახელმწიფო სათათბირო.

მაბარდოსლავი.

მაბარდოსლავი. გაიფიც-ხეტყის მწარმოებელი და სამკ-ლოს ცეხები ნიენდენბრავსკის რ-ნის გზის სახელმსნოებში.

ხოლმ.

ხოლმ. 4 ივნისი. — გუში-იოცის მახლობლად გატა-ფოსტა. ფოშტის გამცილებლე-ორი მოკლეს და ერთი და-უტნობებმა მოაწერეს მხოლოდ-მანეთის წაღება.

რედაქტორ-გამომცემელი

ა. გ. ლიხაზ